

arbejdet af Ministeriet efter Forhandling med det samme Udvalg og tiltraadt fra alle Sider i det andet Ting. — Det gaar ud paa, at Udskillelsen skal finde Sted fra 1ste April 1900, og at de Spørgsmaal om tidligere Mellemværender mellem Frederiksberg Kommune og Kjøbenhavns Amtskommune, der ikke blive afgjorte ved mindelig Overenskomst mellem Kommunerne, afgøres af en Kommission, der bestaar af en Formand og 8 andre Medlemmer, hvoraf Halvdelen vælges af Kjøbenhavns Amtsraad og Halvdelen af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Jeg har anset det for rigtigt, at de forskellige ret indviklede Spørgsmaal, der ville opstaa angaaende Opgørelsen af Mellemværendet, eventuelt blive behandlede paa denne noget ekstraordinære Maade i Stedet for gennem Ministeriet, fordi man vel herved lettest kommer til et for alle Parter tilfredsstillende Resultat. Der var oprindeligt i Lovforslaget foreslaaet en Kommission, som kun skulde bestaa foruden af Formanden af 4 Medlemmer, men i det andet Ting ønskede man Antallet forhøjet til 8 foruden Formanden. — Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale Lovforslaget, og jeg haaber, at det skal lykkes at gennemføre det i denne Samling.

P. G. C. Jensen: Der er den Forskel paa dette Lovforslag og det, vi nys behandlede, at de tre Handelspladser ganske tydeligt have fremsat Ønsket om at skilles fra Amtsraads kredsen, medens et saadant Ønske ikke er fremsat fra Frederiksbergs Side. Jeg skal imidlertid erkende, saaledes som ogsaa den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at det er retfærdigt og billigt, at der finder en Udskillelse Sted, og jeg har ikke noget imod, at det sker. Det Tab, som Frederiksberg Kommune vil komme til at lide ved denne Udskillelse, kan Kommunen bære, og Beboerne paa Frederiksberg ville ikke misunde Amtsraads kredsens øvrige Beboere, at de ville nyde den ret betydelige Fordel, at de herved ville indvinde 50,000 Kr. om Aaret. Vi sætte os altsaa ikke imod, og er ikke noget Forsøg paa at forhindre denne Udskillelse, tværtimod, vi acceptere Forslaget i Princippet og erkende det billige deri. Men som den højtærede Minister bemærkede, maa der jo foregaa en Opgørelse af en hel Del Forhold. Der er et Mellemværende, og et ret betydeligt Mellemværende, mellem Frederiksberg Kommune og Amtskommunen, og der maa finde Opgørelse Sted med Hensyn dertil. I den

Kommission, som Lovforslagets § 1 nævner, vil jo Hovedvægten komme til at ligge paa det Medlem, som Ministeriet udnævner. Det er i Virkeligheden saa, at det Medlem, som Ministeriet udnævner, bliver en Slags Opmand mellem Voldgiftsmænd, valgte af de to Parter. Der vil altsaa i særlig Grad være Anledning til at vælge en overlegen og upartisk Mand, der vil forstaa at gøre Ret og Skel til alle Sider. — Jeg skulde for mit Vedkommende have ønsket, at Sagen var bleven ordnet saaledes, at man først gennem en Kommission havde forsøgt at tilvejebringe et Grundlag for Opgørelsen, og saa, naar man havde set, hvorledes det vilde gaa dermed, var kommen med Lovforslaget. I det hele taget kan jeg ikke nægte, at det er en overordentlig Hast, hvormed man forlanger, at dette Lovforslag saavel som det, vi nys behandlede, skulle gøres færdige af dette Ting. Det er jo ikke ret længe siden, Lovforslaget blev forelagt i Folketinget. Imidlertid skal jeg ikke have noget imod den Ordning, der nu foreslaas, at Loven kommer først og Opgørelsen bagefter. Kun maa jeg tillade mig at udtale det Haab, at Loven ikke bliver benyttet som et Tryk paa Frederiksberg Kommune, at Frederiksberg ikke skal prisgives ved en saadan Ordning som denne, idet man siger: Loven er der nu, og Opgørelsen skal nok komme, og saa kommer den saa godt, den nu kan. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at Sagen er ret uforberedt, ogsaa med Hensyn til den økonomiske Adskillelse, som skal finde Sted. Der maa jo tages Hensyn til, at Frederiksberg Kommune gennem de mange Aar, den har været i Amtsraads kredsen, har bidraget til at skabe de Institutioner, Fængsler, Hospitaler osv., som Amtsraads kredsen ejer, og naar Udskillelsen finder Sted, vil det være nødvendigt for den at anvende ret betydelige Summer paa selv at skaffe sig Hospitaler, Fængsler osv. Jeg tror, det vilde være en praktisk Ordning af Sagen, hvis man f. Eks. sagde, at det store Amtssygehus paa Bergers-Vej skulde være Frederiksbergs Sygehus for Fremtiden, og saa skulde alt Mellemværende dermed være afgjort. Jeg tror, det vilde være en praktisk Løsning, og dermed vilde man opnaa for Frederiksberg, at man havde et Hospital, hvad man ikke kan undvære, mens Amtsraads kredsen vilde være vel tjent med at slippe af med det store Hospital, der ligger ret ubekvem for andre Dele af Kredsen end netop Frederiksberg. Amtsraads kredsen kunde saa i Stedet for